

Казка про козла и барана

Украинские сказки

Був собі чоловік та жінка; мали вони козла й барана.

- Ох, жінко! — каже чоловік. — Проженемо ми цього барана і козла, а то вже вони у нас дурно хліб дять. А вбирайсь, козел і баран, собі з богом, щоб ви не були у мене і в дворі!

Пошили вони собі торбу, та й пішли. Ідуть та ідуть. Посеред поля лежить вовча голова. От баран дужий, та не сміливий, а козел сміливий, та не дужий.

- Бери, баране, голову, бо ти дужий.

- Ох, бери ти, козле, бо ти сміливий.

Узяли вдвох і кинули в торбу. Ідуть та ідуть — коли горить вогонь.

- Ходимо й ми туди! Там переночуємо, щоб нас вовки не з'ли.

Приходять туди, аж то вовки кашу варять:

- А, здорові, молодці!

- А, драстуйте, братці, драстуйте, ще каша не кипить, мясо буде з вас.

От тут баран уже злякався, а козел давно уж злякався. Козел і одумавсь:

- А подай лишень, баране, отую вовчу голову!

От баран і приніс.

- Та не цю, а подай більшу! — каже козел. Баран знов цупить ту ж саму.

- Та подай ще більшу!

От тут уже вовки злякались; стали вони думати-гадати, як би відціля удрати.

- Славная, братці, кумпанія і каша гарна кипить, та нічим долить; піду я по́ воду.

Як пішов вовк по́ воду:

- Хай вам абищо з вашою кумпанією!

Як зачав другий того дожидати, став думати-гадати, як би й собі видтіля удрати:

- Е, вражий син! Пішов та й сидить, нічим кашу долить. Ось візьму я ломаку та прижену його, як собаку!

Як побіг, так і той не вернувся. А третій сидів, сидів:

- Ось піду лишень я, так я х прижену!

Як побіг, так і той рад, що втік.

- Ох, нум, брате, скоріше хвататися, щоб нам оцю кашку пости та з куреня убраться!

От як одумавсь вовк:

- Е, щоб нам тром та козла і барана бояться! Ось ходім ми х помо, вражих синів.

Прийшли, аж ті добре шатались, уже з куреня убрались; як побігли, та й на дуба зібрались. Стали вовки думати-гадати, як би козла та барана нагнати. Як стали йти, і нашли х на дубі. Козел сміліший, ізліз на самий верх, а баран не сміливий — так нижче.

- Ох, лягай, — кажуть вовки ковтуноватому вовкові, — ти старший! Та й ворожи, чи не побачимо х.

Як ліг вовк до-гори і зачав ворожити. Баран сидить на гіллі та так дрижить: як упаде, та на вовка. Козел сміливий не став зівати, а як закричить:

- Подай мені ворожбита!

Вовки як схватились та насилу відтіля убрались.

К О Н Е Ц

Скачивая сказку "Казка про козла и барана" Вы подтверждаете что будете использовать ее исключительно в ознакомительных целях и позже обязательно приобретете ее бумажный вариант.

Еще больше сказок для вас и ваших детей на сайте "В мире сказки" (vmireskazki.ru)